

501). 3. Beh. $1\frac{2}{7}$ (L. Sp. 520). *Loven stadfæstet 20. Juli 1945.* (Lov-Tid. Nr. 361).

Loven gaar ud paa, at Forslag til *Revision af ovennævnte Lov* først skal fremsættes i *Rigsdagssamlingen 1945—46* i Stedet for i 1944—45.

Indtil Stærkstrømsloven af 11. Maj 1935 tog Stærkstrømslovgivningen i alt væsentligt kun Sigte paa at sikre, at Stærkstrømsanlæg *ikke medførte Brand- eller Livsfare*. Ved den nævnte Lov udvidedes Stærkstrømslovgivningens Rammer saaledes, at vedkommende offentlige Myndigheder tillige fik et vist *Indseende med Elektricitetsforsyningsanlæggenes økonomiske Forhold*. Som Følge af denne Nydannelse paa Stærkstrømslovgivningens Omraade skulde Loven optages til Revision i Rigsdagssamlingen 1939—40. Ved Udløbet af den 5-aarige Periode, for hvilken Loven saaledes var gældende, mente man dog ikke at have indhøstet tilstrækkelige Erfaringer med Hensyn til, hvorledes de i Stærkstrømslovens § 2 indeholdte Hovedretningslinier for Elektricitetsraadets Virksomhed ved Varetagelsen af de nye Opgaver af økonomisk Karakter vilde virke med et længere Tidsrum for Øje, og ved Lov Nr. 105 af 20. Marts 1940 blev Lovens Gyldighed derfor forlænget for en 5-aarig Periode, saa at den skulde forelægges Rigsdagen til Revision i Samlingen 1944—45. Paa Foranledning af den af Produktions- og Raastofkommissionen i November 1940 afgivne Betænkning om rationel Kraft- og Varmeforsyning m. v. nedsatte Ministeren for offentlige Arbejder imidlertid i 1941 en Kommission, kaldet *Elektricitetskommissionen af 1941*, med den Opgave dels at gøre de af Produktions- og Raastofkommissionen rejste Spørgsmaal vedrørende den indenlandske Kraft- og Varmeproduktion til Genstand for en Undersøgelse af teknisk sagkyndige, dels at fremkomme med Forslag til en Revision af Stærkstrømsloven. Da Arbejdet i Elektricitetskommissionen af 1941 blev sinket paa Grund af Krigen, fandt man det rigtigst, at Revisionsfristen paa ny blev udskudt, og hertil sluttede Rigsdagen sig ved enstemmigt at vedtage Forslaget til den heromhandlede Lov.

I det Udvalg, som *Folketinget* nedsatte om Sagen, rejstes der Spørgsmaal om, hvorvidt *Elektricitetskommissionens Sammensætning* var en saadan, at den repræsenterede de Interesser, som burde repræsenteres, og hvorvidt der blandt dens Medlemmer var Personer, som efter den senere Tids Begivenheder ikke fortsat burde have Sæde i den. Under Henvisning til den saaledes opstaaede Tvivl udtalte *Ministeren for offentlige Arbejder* ved Sagens anden Behandling, at det var hans Agt at *ophæve Kommissionen med Undtagelse af det snævre Tek-*